

[Anders Andersen.]

understrege, at den varetagelse ikke havde givet sådanne resultater, at det kunne medvirke til at berolige os med hensyn til udviklingen på disse områder.

Den højtærede udenrigsminister understregede som før, at der jo er afsluttet en dansk-tysk handelsaftale, som udløber ved udgangen af 1965. Det er vi naturligvis indforstået med, og vi underkender heller ikke betydningen heraf; men jeg synes også, det må understreges, at denne handelsaftale jo ikke sikrer vor faktiske eksport. Det må understreges, at det er netop problemerne på dette område, vi står over for. Her møder vi vanskelighederne med hensyn til, hvordan vi inden for de seks, i denne forbindelse Vesttyskland, skal finde afsætning for den varemængde, som ligger ud over det mindstebeløb, handelsaftalen bygger på. Vi har jo desværre i indeværende år måttet notere, at vi stort set kun har kunnet finde afsætning for de mindste kontingenter, som man ifølge aftalen er forpligtet til at aftage. Vi må også notere, at udviklingen i forbindelse med markedsdannelserne medfører, at vi på grund af afviklingen af toldsatserne de seks lande imellem er udsat for en stigende tolddiskrimination, en tolddiskrimination, som betyder, at vi for vor landbrugseksport daglig hjembringer betydeligt mindre beløb, end vi ellers ville have gjort.

Jeg skal også i denne forbindelse ganske kort nævne de vanskeligheder, som vi møder ved afsætningen af vor kødeksport på det italienske marked.

Der kunne være anledning til at spørge den højtærede udenrigsminister, om man med disse konkrete ting i sigte har gjort sig klart, på hvilken måde man bedst vil kunne imødegå den udvikling, som tegner sig foran os, som må vurderes både på kort og lang sigt, og som må føre stigende vanskeligheder med sig.

Jeg vil minde om, at hvis vi gør resultaterne på de forskellige eksportmarkeder op, kommer vi til — jeg tør næsten ikke sige det — at vi stort set daglig må notere et milliontab. Hvad har regeringen at foreslå over for denne udvikling? Når jeg stiller dette spørgsmål, må jeg uvilkårligt mindes det gamle ord: „Mens græsset gror, dør hørsemor“. Det er min opfattelse, at der i

regeringen har været en vis tendens til at vente og se tiden an, men medens den danske regering således her har ventet for at se, hvordan udviklingen vil forme sig, har den på andre områder optrådt aktivt.

Den højtærede udenrigsminister kom ind på en omtale af udviklingen inden for EWG-området med hensyn til landbrugsforhold. Han konstaterede, at der havde været visse vanskeligheder, men han konstaterede også, at der på andre områder var opnået visse resultater. De resultater, der er opnået, går først og fremmest ud på, at man er blevet enig om at indføre variable importafgifter; og det er ikke noget, der ligger ude i en fjern fremtid, for man sigter imod, at disse afgifter for korn og svinekøds vedkommende skal indføres senest den 31. maj, og man sigter videre på — hvad der for vort vedkommende måske er mere alvorligt — at variable importafgifter for sukker, æg og fjerkræ skal indføres senest den 31. juli. Det betyder, at ud over den tolddiskrimination, som vor afsætning møder på det vesttyske marked, vil man fremover også møde disse variable importafgifter, og dette vil være medvirkende til at forværre de afsætningsvilkår, som Danmark står over for på dette marked.

Med hensyn til spørgsmålet om vilkårene inden for de syv nævnte den højtærede udenrigsminister, at der nu var taget skridt til at få gennemført de generelle bestemmelser for landbrugsvarer, som var nedfældet i EFTA-traktaten. Jeg er ikke i stand til at takke den højtærede udenrigsminister for hurtighed på dette område. Det er rundt regnet et år siden, denne traktat blev ratificeret her i det høje ting, og i det år har man ikke på dette område taget noget initiativ — de forpligtelser, som vi havde forventninger om skulle opfyldes ved EFTA-traktatens indgåelse, er i hvert fald ikke blevet opfyldt. Der blev under debatten dengang givet udtryk for, at ved at indtræde i EFTA-området havde man sikret dansk landbrugs eksportmuligheder på det engelske marked, og dette var af livsvigtig betydning. På samme måde som vi på enkelte områder har mødt vanskeligheder på de seks' marked, kan vi nu konstatere, at vi også møder stigende vanskeligheder på det engelske marked.